Pregaria.cat

Entrada

Guardar en el cor

És una forma de pregària molt antiga, hi ha qui diu que ve des dels inicis de la humanitat però va ser Maria de Nazaret qui la va posar de moda. L'evangelista Lluc, ho va recollir de la tradició de persones a l'entorn de Maria, i en va fer l'inspiradora. Des de fa segles, milers de persones preguen guardant les coses en el seu cor.

Maria va ser una persona senzilla, valenta, agosarada, tendra i molt atenta a la realitat que l'envoltava. No se li escapava res. Els ulls oberts, la ment desvetllada i un cor molt capaç de mirar, entendre, gaudir i guardar emotivament el que vivia. No ho guardava com qui reté i prou, sinó que era una retenció plena de dinamisme, que anava creixent en l'espai interior i anava guanyant en silenci admiratiu i agraït.

Nosaltres, homes i dones del segle XXI, rebem en un sol dia una infinita quantitat d'imatges. Entren, hi fan breu estada i marxen. Però n'hi ha algunes que ens caldria guardar-les en el nostre cor, fer-les créixer fins el silenci de l'adoració i l'acció de gràcies.

Per què no ho proves?

Cada nit o de bon matí et preguntes sincerament: quina ha estat la vivència més fonamental del dia d'avui? La millor entre les millors. Ja prou que n'estem cansats de mirar sempre les pitjors. Al contrari, intentem fer una mica com feia ella, Maria.

Una conversa, un somriure, unes persones que hem vist pel carrer com aquella mare jove que portava el seu fill en el cotxet, una lectura, una inspiració, la trobada,..... realitats normalment menudes. Alguns cops.... gruixudes; que hi ha de tot en els dies i les hores.

Ho torno a fer present. M'hi torno a situar. Ara, sense presses. Imagino els detalls, la sensació viscuda, ho miro a poc a poc. I m'hi quedo. Que es pari el temps, ni que sigui per breus instants.

Pregunto a la ment: quin missatge ?

quin símbol?

quin misteri de saviesa ?

Faig atenció al sentiment : quina sensació em va arribar?

Pau, goig, harmonia, fe, ganes de viure?

Arribo al silenci: és vida, és La Vida. Gràcies. T'estimo.